

Bilag 1.

Direktoratet for Fabriktilsynet.

København, den 19. Marts 1932.

Socialministeriet.

I det af Socialministeren den 13. Oktober 1931 i Folketinget fremsatte „Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde“ findes i § 1, 3die Stykke, en Bestemmelse om, at visse Sygdomme og disses Følger berettiger til Erstatning i Overensstemmelse med nævnte Lov, saafremt de konstateres hos en Person, der har været beskæftiget i en af de Virksomheder, der paa det i nævnte Paragraf opførte Skema er anført ud for den paagældende Sygdom, og denne med Rimelighed lader sig henføre til hans Arbejde i en saadan Virksomhed.

Denne Bestemmelse hidrører fra den Beretning, som den 22. September 1930 blev afgivet af det af Socialministeren i Sommeren 1929 nedsatte Udvalg til Overvejelse af Spørgsmaalet om en Revision af Ulykkesforsikringsloven.

I den nævnte Beretning har Udvalget holdt sig til de hidtil her i Landet kendte Erhvervssygdomme, og det gør opmærksom paa, at i det Omfang, Udvidelser i Fremtiden — efter stedfunden Undersøgelse — maatte vise sig fornødne, maa det ske ved Ændringer i Loven.

Da det ved Undersøgelser, som siden 1. April 1931 er foretaget af Fabriktilsynets hygiejniske Konsulent, Dr. med. Skuli V. Gudjónsson, er konstateret, at Silicose-Faren — d. v. s. Faren for Lungesygdomme, hidrørende fra Indaanding af Stenstøv og Mineralier — er betydelig indenfor visse Industrigræne her i Landet, paa samme Maade som det er konstateret at være Tilfældet i andre Lande, mener Direktoratet, at Silicose bør henføres til Erhvervssygdommene i Ulykkesforsikringslovens Forstand.

Som det vil være Ministeriet bekendt, har Silicose-Problemet allerede gennem flere Aar været behandlet paa international Basis.

For det første har Arbejderorganisationerne indenfor de Fag, i hvilke Silicosefaren er til Stede, beskæftiget sig med Sagen. Saaledes har den internationale Sammenslutning af de forskellige Landes Organisationer af Arbejdere indenfor Stenindustrien paa samtlige sine Møder siden 1921 fremsat Krav om, at Silicose skulde anses for en Erhvervssygdom og som saadan medføre Adgang til Erstatning. Og i 1925 fremsatte Sekretariatet for Stenindustriarbejdernes internationale Organisation dette Krav overfor det internationale Arbejdsbureau i Genève.

For det andet er Spørgsmaalet gentagne Gange behandlet paa internationale Konferencer mellem Læger og Hygiejnikere. Efter Modtagelsen af Stenindustriarbejdernes fornævnte Krav rettede det internationale Arbejdsbureau i Genève i 1926 til en Kreds af Ekspertes en Række Spørgsmaal ledsaget af en forklarende Note angaaende Hensigten med Spørgsmaalene. De indkomne Besvarelser samledes i en Rapport, som forelagdes for en i 1928 i Düsseldorf afholdt Konference vedrørende industriel Hygiejne. Undersøgelserne fortsattes, og paa en i 1930 i Johannesburg i Sydafrika afholdt Konference mellem Silicose-